

"ZARJA"

MESEČNIK ZA SLOVENSKO ŽENSTVO V AMERIKI.

Štev. (No.) 8.

February, 1930.

Letnik (Volume) 2.

Rev. Francis S. Mažir:

Otmimo družino.

O so inteligentne in dalekogledne ameriške Slovenke pred tremi leti dvignile rešilni klic: "Ustanovimo žensko organizacijo in otmimo družino!" je spreletela slovenske sloje nekaka mrzlica. Nezapupno so zmajali z glavami: "Prepozno, prepozno!"

Toda hrabre žene pod spretnim vodstvom naše vrle Mrs. Prislant se niso zbale praznega trepeta, kamoflažnih strahov. Šle so v ofenzivo pogumno, s spretno taktiko, oči in srca obrnjena na vzvišeni cilj: "Otmimo družino in postavimo ugled slovenski narodnosti!"

Odkrit obraz, skrbno oko, čilo telo, zdravo srce, bister um, blagodejni glas in spretno pero so bile mogočne sile, ki so premagale prve in glavne težkoče ter prodrle mogočne fortifikacije. Ameriško slovensko ženstvo je z začudenjem poslušalo bodreči glas svojih pijonirk. Z nado in zaupanjem v lepšo bodočnost je postojanka za postojanko prejela za ponujeno rešilno desnico.

Zvezda modrih je vodila naše žene od naselbine do naselbine, in kmalu je zablestela zlata "Zarja", a beacon light, z mogočnim žarom uma in vere.

Skrbne matere so pričele zvati svoje hčere iz letargičnega spanja, in slovenska javnost je kmalu dobila priložnost pokloniti se sijajnemu uspehu naših naprednih žena in deklet. Pred osupnjenim svetom stoji danes nepričakovano dejstvo, skoraj čudež v zgodovini ameriških Slovencev — Slovenska Ženska Zveza.

Program te organizacije je maturen, modernonapreden, versko-moralen, taktika v dosego cilja dobro premišljena, mirna.

"Zarja", zvezino glasilo, je mesečnik prikupljive oblike z izborna vsebino, z lepim, prijetnim, poučljivim, praktičnim čtivom. "Zarja" se smelo postavi tik ameriških modernih "magazines".

Žene in dekleta, izbrale ste si obsežno, toda hvaložno polje, pijonirsko delo sicer, a v resnici pravi apostolat vere, civilizacije, kulture. Pogumno naprej v započeti smeri! Otmimo družino!

Vida P.:

Sestri izseljenki.

ALEČ od nas živite, ve žene, sestre naše. Gore se dvigajo, oceani se poglobljajo med vami in nami, nepregledna je razdalja, ki nas loči, kajti zanesla vas je, sestre, usoda dalj kot na štiri vetrove: Tam po francoskih šumah in westfalskih rovih, pod žgočim egiptovskim solncem, v daljni avstralski tujini, pa po solčnih plantažah Južne Amerike in v oglušnem ropotu Unije živite. Naj bo pri plugu ali stroju, v skromni svoji hiši ali v razkošnih tujih sobanah živite, trpite, uživajte sladkosti in bridkosti življenja. Tujina vam je dom.

Ali v teh mrzlih božičnih večerih, ko je telo najbolj gladno toplote rodne peči in je duša najbolj željna odmeva iz krvnega in duhovnega sorodstva srca, v teh večerih plovejo vaše misli na krilih ljubezni in hrepenenja preko gora in oceanov do rodne grude, pod našo skromno streho . . .

V teh skrivnostnih večerih začutite, da vas tujina mrzlo oklepa, in duša vam bolešno pohiti v topli objem mladostnih spominov . . . Zopet vstane v vas Lepa Vida, vsa polna hrepenenja, taka, kakor vas je pred leti izvabila v svet. Kaj vam je dala? Mor-

da nič, morda malo, morda obilo. Ali v teh večerih so mrzli vsi njeni darovi, pa naj se zovejo blagostanje ali beda; ni ga srca, ki bi v teh trenutkih ne rodilo tajne ali očitne solze;

človek, s katerim ste za vedno združene in ki vam je najbližji, vam postane nocoj tujec, če ni naše krvi;

deca, ki prisrčno čeblja okoli blesteče smrečice, vas rani, če ni nje govorica beseda vaše matere;

brezskrbno, udobno življenje, sredi katerega srečno živite same zase, vam postane nocoj temnica življenjske praznote in brezcilnega koprnjenja;

zavest, da vam tujina ne da kruha, vas peha v obup;

želja, da bi mogle vsaj mrtve še enkrat občutiti objem rodne grude, vam trga dušo . . .

Bridki so v teh krivnostnih večerih vaši občutki, sestre v tujini. Ali še bridkejši, še obupnejši so občutki drugih naših sester — onih, ki vztrajajo na domači grudi . . .

Prešli bodo mehki božični večeri, dan se bo daljšal, duša vam bo zopet polna čile življenjske zavesti — njim pa bo rana vedno globlje krvavela. More-

te li razumeti to bol, bol trpink na lastnem domu?

Še delajo dekleta na rodni zemlji, še jih greje plamen domačega ognjišča, še žive pod okriljem svojih roditeljev — ali temen, pretemen jim je pogled v bodočnost, pregrozen je krik, ki se vije iz njih duše:

V najlepših letih, pa smo zapisane umiranju, smrti . . .

Kje ste, mladeniči naši, da bi nam dali prijazno besedo ob poljski stezi, zapeli podoknico v mesečni noči? Kje ste, da bi nas gledali pred cerkvijo v velikonočnih oblekah, nam kupili srček na sejmu in utrkali nagelj na oknu? Kako ste nas mogli zapustiti, oditi tako, da se ne boste vrnili več . . .

Razmere so vas silile drugam, daleč od nas; zasijala vam bo ondi sreča . . . Kako bo nam? . . . Ko ste odhajali, je uvenel nagelj na našem oknu, vztrepetalo je naše dekliško telo, zakrvavela naša ženska duša v obupni misli na bodočnost; nepoznana nam bo topla lepota dekliških let, ne bomo stopale po življenjski poti ob strani ljubega moža, ne bomo zibale dece, ki bi srkala življenjske sokove iz naših materinskih prsi, ne bomo dale rodu, ki bi zajemal in dajal življenje naši grudi . . .

* * *

Dvoje bridkih, prebridkih naših vzdihov plove v teh svetih božičnih večerih preko gora in morja...

—(Ženski Svet.)

* * *

Da se zgorajšni članek ne nanaša izrecno na Ameriko, ampak je namenjen izseljenki v obče, vendar razodeva vse, kar se godi v srcu vsake izseljen-

ke, toraj tudi one v Ameriki. Člankarica je do pičice resnično opisala položaj žene izseljenke, vse, kar se v njeni duši poraja, vse, po čemur njeno srce hrepeni. Res, da smo se Amerike privadile. Vživile smo se v tuje razmere, godi se nam mogoče boljše kot v domovini. A vsaka izmed nas ve, kolikokrat ji uide misel čez morje, v domačo vasico. Posebno ob praznikih, ko si kličemo ljube domače običaje v spomin, ko se spomnimo brezskrbnih otročjih dni. Kako so sladki taki spomini, kako globoko v dušo zapisani, da jih ne zbriše ne čas, ne blagostanje tuje dežele.

Zarja z veseljem prinaša to poslanico naših žena iz Slovenije. Pritožujemo se, da se domovina za nas ne zmeni, zato bi se naj vsaj zblížalo slovensko žensko tukaj in onstran morja. Slovenska žena čuti enako, pa naj bo v domovini ali tujini. Želimo še kaj več takih člankov. Le kadar govori srce — najde odmev. Sestre v domovini! Prožite svojo roko v pozdrav slovenski izseljenki v Ameriki! Mi vam že danes svojo podamo. Naj bi se med Vami in nami strnila močna vez — vez ljubezni, ker le s to vezjo združene bomo lahko v tujini še obdržale in ohranile slovensko govorico. Brez vezi z domovino pa bo naš narodni duh pešal kot že peša in domovina bo morala nekega dne zaznamovati, da je toliko in toliko svojih otrok izgubila, ker so utonili v morju druge narodnosti. S trdno vezjo domovine pa bomo lahko kljubovale tujemu vplivu in ohranile svojim otrokom, če ne že čisto slovensko govorico, pa vsaj ponosno zavest slovenske narodnosti.

Marie Prisland.

Julia Gottlieb:

Tri leta...

II.

O je bila ustanovljena Slovenska Ženska Zveza, je bila naša prva skrb, postaviti jo na trdno podlago. To pa ni bila malenkost. Že pri ustanovitvi krajevnega samostojnega društva vzame precej časa, da se ga postavi na noge. In vendar je velika, zelo velika razlika med organizacijo in posameznimi krajevnimi društvi. Da smo vkljub vsem zaprekam tako lepo napredovale in dosegle to, kar imamo danes, je očitno, da smo imele pri našem delu božji blagoslov. Božji blagoslov je pa le tam, kjer so namenjeni čisti in nesebični.

Predvsem smo imele v mislih, kako povzdigniti našo blagajno. Kakor je vsakomur znano, so pri vsaki novi stvari preje stroški kot dohodki, toda pri Slovenski Ženski Zvezi smo imele pri tem izjemo. Nobenih stroškov prvi mesec in jako malo prvo leto. Mrs. Marie Prisland je prišla v Chi-

cago na svoje stroške k ustanovni seji, kakor tudi večkrat pozneje radi uradnih zadev Slovenske Ženske Zveze. Ako je bila vprašana za stroške, je odgovorila, da to rada sama trpi, samo da se blagajna opomore. Prvo leto tudi ni imela nobena gl. odbornica plače. Prva konvencija je sicer odobrila nekaj daril, ako se to lahko smatra za darilo, ko se je glavni predsednici povrnila svota za nakup pisalnega stroja (second hand), katerega je ona neobhodno potrebovala radi Zveze. Smelo trdim, da so bili njeni stroški prvo leto veliko večji, kot je bila svota za nakup tega pisalnega stroja, ker je imela veliko uradnih potov, a vožnje in druge stroške je sama trpela. Poleg tega je pa tudi žrtvovala svoj čas. Ona je diplomirana knjigovodkinja in je preje v svojem prostem času to službo opravljala. To je pa sedaj odpadlo, ker ima z Zvezo posla dovolj.

Kakor gl. predsednica, tako smo varčevale tudi druge. Za glavni urad se še potrebnega ni kupilo, ampak sem rabila svoje. Zvezi smo računali samo

znamke. Kolikokrat se je bilo treba peljati v mesto ali drugam po raznih opravkih ali naročilu gl. predsednice. Stroškov za to ne boste našle nikjer vpisanih. Le na ta način je bilo mogoče, da se je zvezino premoženje tako hitro množilo, mnogim v presečenju.

Zelo nerada pišem o tem, toda zdi se mi neobhodno potrebno. Našim nasprotnikom je zmanjkalo besed. Edino kar jim preostaja je, da se spotikajo radi plač glavnih uradnic. Oni pač dobro vedo, da je resničen svetopisemski izrek: "Udari pastirja in ovce se bodo razkropile." Sicer sem prepričana, da so naše članice razumne in razsodne, drugače bi ne pristopile, vendar je potrebno podati

pravo sliko, da se ne bo katera pustila preslepiti. Žrtvovati svoj čas in po vrhu še denar, je mogoče samo začasno.

Končno se mi zdi umestno opozoriti še na ta-le fakt: Vsak izvežban rokodelca je v Ameriki dobro plačan in mislim, da je zelo skromno, primerjati plačo glavne uradnice s plačo rokodelca. Ako pa upoštevamo število ur, ki jih nekatere glavne uradnice porabimo za prospeh naše organizacije, pa daleko ne doseže plačo navadnega rokodelca.

Kakor že rečeno, so naše članice razumne in vlada vsepovsod lepa sloga. Te vrstice sem napisala edino vsled tega, ker ne morejo spatati nekateri naši "prijatelji".

Joževa:

Vljudnost in olika.

AKO se naj vedemo pri mizi? Glavna reč je, če smo povabljeni kam na gostijo, da se vedemo kolikor mogoče neprisljčno. Če ste med tujimi gosti, se včasih počutite malo v zadregi, vendar nikdar tega pokazati! Obnašajte se vljudno in prijazno do tujcev, ki so navzoči. Če se govori o stvareh, ki jih ne razumete, ne segajte v besedo. Ne igrajte se z nožem ali vilicami. Če po nesreči kaj prevrnete, ne kažite zadrege. Samo se lepo oprostite. Ako se Vam pripeti nesreča, da kaj ubijete, ne jadikujte nad svojo nerodnostjo, ampak v malih besedah se pri gospodinji oprostite ter recite, da ste voljne škodo povrniti. Komolcev nikdar ne naslanjajte na mizo. Jejite brez šuma in ne začnite poprej, dokler ne začne jesti gospodar ali gospodinja. Tudi ne vsedite se poprej, dokler se ne vsede hišni gospodar ali gospodinja. Če se ti jed ponuja, katere nimaš rada, ne odkloni je, ampak vzemi samo malo, da ustrežeš gospodinji. Juhe ne pihaj, če je prevroča, tudi ne privzdiguje krožnika, da bi lažje zajela. Mesa ne zreži vsega naenkrat, ampak ga reži sproti ko ga zavžiješ. Nikdar in pod nobenim pogojem pa ne nesi nobene jedi z rožem v usta. Ko si končala, položi nož in vilice počez čez krožnik, nikdar na mizo, da ne omažeš prta. Kave ne jej z žlico, ampak jo pij. Žličico rabiš samo, da zmešaš z njo sladkor, nakar jo položi na podstavek. Ne prijemaj razen kruha in peciva nobene jedi z roko. Kar se tiče perutnine, je stvar večkrat kočljiva. Velikokrat se je že pripetilo, da stá vilice in nož ob kosti zdrknili in bederce se je znašlo v naročju sosedice. Zato je treba biti jako pazljivim pri rezanju. Skušaj pač odluščiti toliko mesa od kosti, kolikor se da. V slučaju, da so servirani ptiči ali mala piščeta, je dovoljeno vzeti košček v roko, a samo v eno, med palec in kazalec, ter meso obrati. Paziti pa moraš, da se preveč okoli ust ne omažeš. Kjer ser-

virajo perutnino, navadno po jedi prinesejo na mizo gostu vode v skodelici, da si omoči prste, ki si jih je umazal pri jedi. Ako kaj pri mizi potrebuješ, ne segaj čez mizo in si sama jemlji, ampak prosi sosedo, da ti ponudi. Če si na vsak način moraš zobe stribiti pri mizi, zakrij si usta s servijeto. Znamenje, kedaj vstati od mize, da navadno gostitelj, ki prvi vstane. Sedaj vstaneš tudi ti in položiš servijeto na mizo brez da bi jo zložila. Po obedu se gospodinji lepo zahvali.

Včasih katera izmed gostiteljic ne ve, kako bi svoje goste razdelila. V slučaju, da so navzoče same ženske, se gospodinja vsede na častno mesto. Njej nasproti se vsede ona ženska, ki je najbolj odlična v družbi, potem se razvrstijo ostale. Če je pa družba mešana, se pa na en konec mize vsede gospodar, na drugi konec pa gospodinja. Njej na desno se odloči prostor najodličnejšemu moškemu gostu, na desno od gospodarja pa sede najodličnejša ženska. Ostali pa se razvrstijo na vsako stran. Ako gospodinja začne servirati sama, sebi ne postreže najprvo, ampak ponudi jed na desni strani sedečemu. Če je gospodar navzoč, ali če na njegovem mestu sedi časten gost ali gostinja, se lahko začne servirati na obeh koncih mize, nekaj radi tega, da se gospodarju ali častnemu možu postreže ravno takrat kot gospodinji, nekaj pa radi tega, če je zbrana večja družba, da ni treba toliko časa čakati, da pride jed okoli. Pazi tudi, da ne boš servirala eno jed dvakrat, kot n. pr. mešan krompir, in potem še enkrat krompir kako drugače pripravljen. Če postrežeš gostom najprvo s sadjem, ga ne smeš potem še enkrat na mizo dati, čeprav kako drugače pripravljen. Tako tudi ne imej gorkega in mrzlega mesa iste vrste. Če serviraš svinjsko pečenko, ne smeš potem imeti na mizi narezane mrzle šunke. Če imaš ocvrta piščeta, ne serviraj še pečenih kokoši itd. Vedno od vsake stvari po eno. (Dalje prih.)

Uradna poročila in drugo.

ČLANSTVU IN PODRUŽNICAM S.Ž.Z. NA ZNANJE.

Izvrševalni odbor in svetovalni odsek Slovenske Ženske Zveze daje sledeča navodila o prihodnji konvenciji:

1. Konvencija se otvori v ponedeljek, 26. maja, ob deveti uri zjutraj s slovesno sv. mašo za vse žive in mrtve članice SŽZ. in sicer v mestu Sheboygan, država Wisconsin.

2. Pravila priporočajo, da naj bo vsaka delegatinja ameriška državljanica, kjer je pa to nemogoče, pa vsaj taka, ki je že vložila prošnjo za državljanstvo. Dalje določujejo pravila, da naj bo delegatinja vsaj eno leto članica Slovenske Ženske Zveze. To pa ne obvezuje onih mladih podružnic, ki ob času konvencije še ne bodo leto dni stare.

3. Vsaka podružnica naj pošlje delegatinje, vendar ne več kot štiri. Glavne uradnice pridejo na konvencijo kot delegatinje svojih podružnic, ako so kot take izvoljene. Po nasvetu sester svetovalk se na zvezine stroške udeležijo konvencije samo glavna predsednica, glavna tajnica in glavna blagajničarka.

4. Delegatinje in namestnice se pri podružnicah volijo meseca februarja ali marca.

5. Vsi predlogi za razmotrivanje naj bodo od podružnic in ne od posameznih članic, da ne zmanjka prostora v Zarji. Vsaka članica, ki ima kako dobro idejo, naj jo predloži na seji podružnice in če se večina navzočih članic strinja z njenim predlogom, se to v imenu podružnice priobči v razmotrivanje ostalim podružnicam. Označi se naj ime članice, ki je stavila sprejeti predlog.

6. Vse one podružnice, ki bi ne mogle poslati delegatinje, naj pa pošljejo pismena priporočila glavni tajnici, da jih potem predloži konvenčni zbornici.

(Delegacija zadnje konvencije je imenovala glavne uradnice tudi za one podružnice, ki niso poslale delegatinje, to pa zato, ker ni bilo navzočih dovolj delegatinj, da bi se odbore izpopolnilo. Ker pa na prihodnji konvenciji pričakujemo številno delegacijo, se razume, da se uradnic ne bo več imenovalo, ampak se bodo izvolile tiste, ki bodo navzoče na konvenciji.)

Sesterske pozdrave!

Marie Priland, Julia Gottlieb, Matilda Duller, izvršev. odbor.

Margaret Kozjan, Frances Žagar, Matilda Robertz, Bara Kramer, Mary Darovec, svetovalke.

—o—

PRIZNANJE ZASLUŽNI DELAVKI.

Slika predstavlja gdč. Kristino Krainc, predsednico podružnice št. 1 v Sheboyganu, Wis. Ona deluje za našo podružnico odkar je njena članica, najbolj se je pa postavila meseca januarja, ko je izmed 17 novih članic, katere so pristopile k podružnici, sama pridobila kar 14 po številu. Dasi imamo pri nas štiri ženska društva, se vendar še ni nikdar do-

godilo, da bi ena sama članica v enem mesecu pridobila kar 14 novih. Kristina je toraj edina, ki se s takim rekordom ponaša. Njena marljivost je pripomogla, da je podružnica dosegla za mesec januar ravno sto članic. Številko 100 ima dobroznana rojakinja Mrs. Ana Zor.

Zato ni več kot prav, da Zarja prinese sliko naše zaslužne predsednice, naj vidijo vse članice Zveze, kako izgleda vrlo in za Zvezo vneto sheboygansko dekle. Da članice naše podružnice upoštevajo njeno delo, se razvidi, ker so jo enoglasno izvolile za predsednico še znanprej, kakor tudi za delegatinjo prihodnje konvencije. Kristina ima sestro v Little Falls, N. Y., in bi ne bilo večjega veselja za njo, kot če bi ta sestra hotela ustanoviti podružnico v svoji naselbini. — Zveza še do danes nima podružnice v državi New York, zato pač želimo, da jo to veselje doleti.

M. P.

—o—

RAZMOTRIVANJE.

Povišanje svote za pogrebne stroške.

Velikokrat se me je že vprašalo, ali se ne bi moglo zvišati svoto za pogrebne stroške, ki jo plačuje Zveza za umrle članice, češ, saj bi rade več plačevale. Da se zve, če članstvo res želi spremembe, zato dajem ta predlog v blagohotno razmotrivanje vsem podružnicam Slovenske Ženske Zveze. Moj nasvet je ta, da se sedanja svota zviša na \$200.00, torej še enkrat toliko kot sedaj. Sorazmerno s tem bi se moralo zvišati tudi mesečne prispevke, da bi znašali 50c. — Vzrok za to je ta-le: Veliko naših članic ima samo eno društvo in je pri tem zavarovana mogoče samo za \$250.00, ali \$500.00, katero svoto bi rada zapustila družini, za pokritje pogrebnih stroškov pa nikakor ne zadostu-

je svota \$100.00, ki jo Zveza sedaj plačuje. Ako se pa svota zviša na \$200.00, se pa že lahko opravi primeren pogreb za umrlo članico. Seveda zvišanje ni mogoče za 25c mesečno; ako bi se pa zvišalo prispevke na 50c, bi se po mojem mnenju lahko poleg zvišanja svote za pogrebne stroške tudi Zarjo raztegnilo na nekaj strani, da bi izhajala v večji obliki kot sedaj.

Imejte pa pred očmi dejstvo, da je meni vseeno, kako boste glasovale. Kar jaz želim, je le to, da se spozna želja članstva, in če je želja članstva, da ostane po starem, je tudi meni prav tako.

Marie Prislend, preds. SŽZ.

Podružnica št. 38 S.Ž.Z., Chisholm, Minn., sprejeta v Zvezo dne 22. januarja 1930.

Imena članic ustanovnic: Annie Trdan, Katie Ambrožič, Caroline Gerzin, Mary Smoltz, Mary Pluth, Mary Zurga, Johanna Kochevar, Frances Pluth, Genevieve Strle, Mary Košmerl, Mary Geršič, Jennie Samsa, Mary Kraus, Mary Verant, Agnes Shega, Augustina Baraga, Mary Jerome, Katie Sterle, Mary Marsich, Mary Pahule, Mary Prijatelj.

Podružnica šteje 21 članic ustanovnic.

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

Novo ustanovljena podružnica za Biwabik, Minn., prosi za sprejem v S.Ž.Z.

Imena prosilk so: Johanna Sever, Frances Sherek, Mary Strudel, Mary Delak, Angela Sherek, Katie Pizderc, Gizela Kuri, Katie Thomatz, Mary Jaklovic, Mary Silch, Katie Krise, Mary Buttalla, Anna Milkovič, Theresa Gilack, Margaret Sever, Anna Bežek, Anna Filipčič, Mary Kastele, Angeline Karish, Anna Strudel, Mary Thomatz, Josephine Zallar.

Julia Gottlieb, gl. tajnica.

TAJNICAM IN ČLANICAM S.Ž.Z.

Zopet prosimo, da pošiljate dopise pravočasno, to je do 20. dne v mesecu. Kar bo došlo pozneje, bo priobčeno le, ako bo prostor in ne bo prepozno.

Assessment, spremembe naslovov in vse druge uradne reči morajo biti na rokah tajnice, oziroma urednice najpozneje do 25. dne vsakega meseca. Na poli za assessment morajo biti označena imena in naslovi vseh novo pristoplih, odstoplih in suspendanih, kakor tudi nazaj sprejetih članic.

IZKAZNICE.

Pred Božičem, ko je velik naval na pošti, se je zgubilo precejšnje število izkaznic. Tajnice se prosijo, da naznanijo imena vseh tistih članic, ki jih niso prejele in poslale se bodo druge.

SPREMEMBA NASLOVOV.

Kadar se selite, naznanite takoj svoj stari in novi naslov, da boste redno prejemale "Zarjo". Naznanite to tudi pošti. Ako ne storite tega, ne boste dobili list, upravi pa napravite stroške.

SLOVENSKA VEČERNA ŠOLA.

Rev. Bernard Ambrožič, pomožni župnik v Chicagi, je ustanovil slovensko večerno šolo. Kakor slišimo, dekleta in fantje prav radi posečajo to šolo, kar je zelo razveseljivo in je znamenje, da se je mladina začela zanimati za slovenski jezik. Častitemu gospodu pa moramo biti hvaležni za njegov trud.

SLOVENSKI RADIO PROGRAM V CHICAGU.

List "Amerikanski Slovenec" je aranžiral slovenski Radio program v Chicagu in sicer na Radio postaji W-H-F-C, ki jo nazivajo tudi "The Voice of West

Towns". V petek, 31. januarja, med sedmo in osmo uro zvečer smo prvič slišali slovensko besedo, pesem in godbo na Radio. Bila je to ura veselja in radosti za vse Slovence, ki imajo Radio in so program ujeli.

KNJIŽEVNOST.

Mati vzgojiteljica. Vodilne misli krščanskega vzgojeslovja. Priredila učiteljica. Tretja, predelana izdaja. Ljubljana 1929. Založila uprava dekleškega lista "Vigred".

Ta prepotrebna knjiga ima sledečo vsebino: Temeljni nauki iz dušeslovja. Temelji materinega vzgojnega dela. Telesna vzgoja. Umstvena vzgoja. Čustvena vzgoja. Vzgoja volje (hotenja). Vzgoja nepočnočutnih otrok. Stik doma s šolo. Vstop v življenje. Samovzgoja.

Več o tej knjigi bo spregovorjenega prihodnjik.

Ženski Svet. Letnik VII. Decembar 1929. Ta številka je posvečena izseljenki in ima zelo zanimive članke, katere bomo od časa do časa ponatiskovali. Danes opozarjamo na članek: Sestri izseljenki.

Poseben članek je posvečen Slov. Ženski Zvezi, kjer je opisano delovanje naše organizacije.

List stane za Ameriko \$2.00 in ga toplo priporočamo. Naslov: Ženski Svet, Tavčarjeva ulica 12-II., Ljubljana, Jugoslavija.

Ilustracija. O tem listu smo že govorili, toda decemberska številka nas je iznenadila. Zagledali smo namreč sliko gdč. Albinca Jazbečeve, kot "Miss Kranj". Gdč. Albinca je chikaškim Slovencem dobro poznana, kajti ona je bila članica-ustanovnica podružnice S.Ž.Z. št. 2, Chicago, Ill.

Vsled tega ji prav iskreno častitamo in želimo, da se zopet

povrne med nas. Morebiti jo bo doletela čast kot "Miss Chicago".

Za Ameriko stane "Ilustracija" \$3.00 letno. Naslov: Kopitarjeva 6-II, Ljubljana, Jugoslavija.

* * *

Vestnik Prosvetnih Zvez, Ljubljana, Miklošičeva cesta 7. — Ta list je že preje poročal o Zarji; št. 11-12 1929 pa bolj obširno piše o Zarji in SŽZ. Poslušajte, kaj pravi med drugim: "Zarja, glasilo S.Ž.Z. — S prav posebnim veseljem poročamo o tem listu; saj nam je dokaz živahnega gibanja slovenskih žen v Ameriki. Od julija 1929 izdajajo mesečno svoj list na 16 straneh velike oblike; doslej (do 4. okt. 1929, ko pišem te vrstice) smo dobili v roke tri številke, vse prav lepo urejene in z zanimivo vsebino..."

"V drugi številki je napisala gospa Prisland o pomenu lista tako tehtne besede, da jih tu deloma ponavljamo dobesečno..." Tu list ponatiskuje dobesečno nekaj stavkov iz dveh člankov izpod peresa Mrs. Prisland in Mrs. Ožbolt.

Nadalje nas "Vestnik" prosi, da bi opozorili naše številne bralke na Mohorjeve knjige, kar smo že itak enkrat storili in z veseljem ponavljamo. Morebiti bi se dalo o tem kaj več ukreniti, namreč, da bi bila Slovenska Ženska Zveza poverjenica za Mohorjeve knjige. Gotovo se bo o tem govorilo na prihodnji konvenciji meseca maja.

Gospodinjski kotichek.

Govedina z nudelnji.

Kupi tri funte govejega mesa, najboljši je sirloin. To meso deni v paco, katero naredi iz sledečega: Pol žličke popra, četrt žličke Cloves in Allspice, eno žličko sladkorja, eno žličko soli, pol žličke Celery Salt, eno čebulo, drobno sesekano, in dve peresi lorberjevega perja. Vse to skupaj zmešaj in s tem nadrgni meso. Potem vzemi pol šalce jesiha

in polij meso, katero deni na hladno za dva dni, med tem večkrat obrni. Predno deneš meso v peč, ga dobro obriši. Razgrej pol šalce masti, pa v njej zrumeni meso tako, da so vse luknjice zaprte. Če ni mast dovolj razgreta, začne teči sok iz mesa, kar ni dobro. Meso obračaj krog in krog, da se lepo zrumeni. Pripravi si dva kvarta tople vode ali juhe, polij po mesu in pokrij ter počasi kuhaj četrt ure, predno je meso dovolj kuhano. Prideni nudelne, narejene iz dveh jajc. Gotovo se je voda precej pokuhala in je treba še doliti, predno zakuhaš nudelne; računaj, da se nudelni precej nakuhaajo. Zreži meso na lepe šnite, deni ga na velik krožnik, nudelne pa položi okoli mesa, povrh pa potresi naribanega sira. Če dobiš lepo meso, gotovo ti bo jed ugajala.

* * *

Polenta.

Zavri en kvart vode in osoli ter prideni tri šalce turšnega (koruznega) gresa. Pusti, da se pol ure na malem ognju kuha. Večkrat premešaj, da se ne prepali. Potem razbeli dve žlici masti, najboljša je, če imaš ocvirkove, ter s tem zabeli polento ter še malo premešaj. Potem stresi vse skupaj v namazan model, dobro z žlico skupaj stlači, da se sprime, stresi na krožnik, zreži z nitjo in daj v koščih na mizo.

Mary Urbas, Collinwood, O.

* * *

Jabolčna gibanica (strudel).

Napravi mehko testo približno z dveh bolj velikih šalc bele moke, enega beljaka, mlačne, a ne prevroče vode in malo soli. Zneti ga dobro, da bo gladko, potreši z moko in pokri z gorko skledo, da se spočije. To je takozvano vlečeno testo. Čez pol ure pogrni mizo s portom, potresi ga z moko, deni testo nanj ter ga le malo razvaljaj, potem ga polij z gorkim maslom in ga zvleci okrog in okrog. Potresi ga z re-

zanimi jabolki, eno šalico kisle smetane in eno pest zrezanih orehov, sladkorjem in cimetom. Zvij skupaj, pomaži po vrhu z mlekom ali jajcem.

T. R., Eveleth, Minn.

Dopisi

IZ URADA PODRUŽNICE ŠT. 1, SHEBOYGAN, WIS.

Na letni seji naše podružnice se je izvolil sledeči odbor: Predsednica Kristina Krainc, podpredsednica Paula Turk, tajnica Margaret Prisland, pomožna tajnica Nežka Shober, blagajničarka Frances Ribich. Nadzornice: Mary Falle, Mary Cigale in Ivanka Mohar. Zastopnica Marie Prisland. Ker je bilo veliko članic navzočih, se je takoj izvolil tudi konvenčni pripravljalni odsek kakor sledi: Theresa Simonich, Mary Falle, Johana Suscha, Mary Fludernik, Paula Turk, Mary Gorenz in Meta Eržen. Dalje se je sklenilo, da se ob zaključku farne šole podari v imenu podružnice lepo darilo štirim graduantom, ki bodo skozi celo leto imeli najboljša spričevala, to pa zato, da se pospeši veselje do učenja. Podružnica je tudi za božične praznike otroke domače farne šole obdarovala s slaščicami, kar jim je napravilo veliko veselja. Dalje se je nazadnji seji ustanovil gospodinjinski klub, ki bo v kratkem imel svojo sejo, da določi nadaljnje poslovanje. Ker bo podružnica rabila namizne prte, so dobre članice darovale sledeče svote v ta namen: Tereza Zagožen \$1.75, Frances Zorko \$1.00, Elizabeta Zore \$1.00, Frances Benčič \$1.00; po 50c so darovale: M. Knaus, M. Podržaj, U. Mervar, A. Jerale, Ivanka Ribič, Mary Ribič, A. Zavrl, M. Keržišnik, P. Turk, J. Remšak, M. Cigale in J. Zorman. Skupaj \$10.75. Sprejetih je bilo veliko število novih članic tako, da smo vendar dosegle že tako dolgo zaželeno število 100. Tudi za prihodnjo sejo je že nekaj priglasih. Z veseljem smo tudi zvedele, kako se je nekaterim novim članicam dopadlo na seji. Izrazile so se, kako domače in prijetne so seje podružnice in kako velik sporazum vlada med članstvom. To je največje priznanje, ki ga zamore kako društvo doseči, ker sloga in sporazum ter privlačnost sej je pač najboljša spričevalo za vsako društvo, tako tudi za našo podružnico.

Odbor.

PODRUŽNICA ŠT. 5 S.Ž.Z., INDIANAPOLIS, IND.

Dovolite, da se zopet oglašil v naši dragi "Zarji", ki nam prinaša toliko podučljivih člankov, dobrih nasvetov in tudi šaljivih dovtipov. Prav od srca se moram smejeti, ko čitam o Glavanovi liziki iz Clevelanda. Ima pač svoje muhe, ta navihana kara, kadar ji ni kaj po volji, ha, ha, ha. Ako pa bolj resno premislimo, ji moramo to oprastiti, ker je že to-

liko dobrega storila za podružnico šte. 10 in SŽZ. Veste, prav na tihem vam povem, da sem skoraj nevoščljiva. Oh, zakaj nismo tudi me dobile takšne kare, morebiti bi tudi imele 500 članic.

Pri članicah naše podružnice se tudi večkrat oglasi gospa Štoklja. Vsaka taka mati dobi dar v imenu podružnice, kakor tudi tista, ki se poroči.

Dne 17. februarja zvečer bomo imele sejo, kot navadno v šoli. Prošene ste, da se udeležite, ker se moramo pogovoriti radi igre, ki jo nameravamo prirediti pred postom. Prosim, ako mogoče, pripeljte tudi novih članic, kar ste nekatere na seji obljubile.

Zahvaljujem se Vam za prijaznost, ker ste me ponovno izvolile za predsednico. Ako mi ljubi Bog ohrani zdravje, si bom prizadevala zaslužiti vašo naklonjenost. Iz srca želim, da bi naša podružnica napredovala, da bi dosegle vsaj število 100. Bodimo zavedne, delujmo složno kot ljubice rodne sestre, potem nam je uspeh zagotovljen, ker le v ljubezni in slogi je moč in napredek. Ako kateri članici ni kaj po volji, naj potrpi in z lepo besedo in z dobrim nasvetom pomaga in hvaležne ji bomo. Na seji naj vsaka pove svoje želje in nasvete. Ako bo v korist Zvezi, bomo z veseljem upoštevali.

Naznaniti moram tudi žalostno vest, ki je zadela družino Zore. Dne 31. decembra je nagloma umrl Mr. Joseph Zore, skrben oče in soprog. Zelo hud udarec za ženo in otroke, ki so v miru in ljubezni živeli. Pogrešala ga bodo tudi društva in vsa naša naselbina. Njegova hčerka, mlada in vrla Miss Victoria Zore je članica naše podružnice in velika pomoč pri igrah. Vsem Zoretovim izrekam najglobežje sožalje, pokojnemu Mr. Zoretu pa želim večni mir in pokoj.

Sosesterski pozdrav vsem članicam SŽZ. po širni Ameriki!

Annie Koren, preds. podr. št. 5.

PODRUŽNICA ŠT. 7 SŽZ., FOREST CITY, PA.

Glavna letna seja je minula. Članice so se udeležile v lepem številu in s tem pokazale, da sodelujejo z odborom za napredek podružnice.

Enoglasno so bile izvoljene vse stare uradnice. Odbor za leto 1930 je torej sledeči: Predsednica Mrs. Anna Kamin, podpredsednica Mrs. Alojzija Novak, 1. tajnica Pauline Osolin, 2. tajnica Mrs. Fannie Kamin, blagajnica Mrs. Ivana Gačnik.

Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu ob sedmih zvečer v dvorani pevskega društva Zvon, delavni večeri so pa vsak torek zvečer ob sedmih. Vabim vse članice, da se jih udeležijo in pripeljejo seboj tudi prijateljice in znanke, da tudi druge vidijo, kako pridno delamo in se zabavamo.

Drage sestre! Upam, da v tem letu bo vsaka pripeljala eno novo članico, kajti čim več nas bo, tem bolje bo za nas.

Pozdrav vsem članicam SŽZ., posebno pa članicam podružnice št. 7!

Pauline Osolin, tajnica.

PODRUŽNICA ŠT. 10 SŽZ., COLLINWOOD, O.

Da se nisem oglasila zadnji mesec v Zarji je vzrok ta, ker so bile volitve. Ob takem času človek na vse pozabi. Pred božičem je pa še liza zbolela in sem mislila, da nas bo zapustila. Sedaj je pa že okrevala.

Zanaprej se bom od časa do časa oglašila. Pričeti bo treba razmotrivati za prihodnjo konvencijo, ki je tako rekoč pred vratni. Želeti bi bilo, da razmotrivamo v Zarji, kaj bi bilo v korist naše organizacije. Naj bi vsaka podružnica podala svoje mišljenje. Ako bomo složno delale, smo lahko zagotovljene, da bo napredek. Posebno pa agitirajmo, da dobimo še več članic in podružnic SŽZ. Naš program naj bo, da dobimo vsaj eno tretjino slovenskih žen in deklet v Ameriki pod okrilje SŽZ. in bodočnost nam je zagotovljena.

Naj omenim, da bomo imele na pustno nedeljo, to je 2. marca zvečer ob 7. uri v Slovenskem Domu na Holmes Avenue maškaradno veselico. Najboljše maske bodo dabile lepa darila. Prošene ste, da se v polnem številu udeležite. Pripeljte seboj tudi svoje može. Potrudile se bomo, da bodo vsi zadovoljni.

Zahvalim se vsem članicam, ki ste se tako obilno udeležile pogreba za pokojno članico Ivano Kastelc. Naj ji bo lahka gruda na tujih tleh.

Pozdrav vsem članicam in gl. uradnicam SŽZ.!

Mary Urbas, preds. podr. št. 10.

PODRUŽNICA ŠT. 11 SŽZ., EVELETH, MINN. (December, 1929.)

V decemberski Zarji je bil zelo zanimiv opis triletnice obstanka SŽZ. Kako leno smo napredovale v članstvu kakor tudi na blaginji! Kdo bi si mislil, da bodo kvodrički naredili tako leno svoto in to v tako kratkem času. Vsaka članica mora biti vesela tega. Dobro se spominjam, ko je marsikateri rekel: “Z Zvezo ne bo nič, ženske se znate samo kregati.” To je marsikatero strašilo, da so rekli: “Počakajmo, da vidimo kaj bo.” Well sedaj pa lahko vsaki vidi kaj bo! Upam, da bomo v letu 1930 še bolj napredovale, da nas bo pet tisoč.

Dne 9. decembra nas je za vedno zapustila sestra Mary Shutte. To je že tretji smrtni slučaj pri naši podružnici v letu 1929. Podružnica ji je kupila venec v zadnji pozdrav in članice so jo spremile k zadnjemu počitku. Bila je skrbna mati in priazna do vseh. Živela je tukaj več let in je zapustila moža in šest odraslih otrok. Počivaj v miru!

Pozdrav vsem članicam SŽZ.!

Matilda Robertz.....

EVELETH, MINN. (Januar, 1930.)

Sedaj, ko to pišem, imamo pri nas 40 stopinj pod ničlo, izven mesta pa celo 42. Upam, da ne bo to dolgo trpelo.

Pri podružnici št. 11 je dne 4. januarja umrla Gertrude Boitz. Podružnica ji je

kupila venec in članice smo se udeležile pogreba. Počivaj v miru! V šestih mesecih so pri naši podružnici umrle že štiri članice.

Članice, bodite bolj agilne. Obljubljene so nagrade in sicer med drugim tudi nagrada deset dolarjev tisti podružnici, ki bo dobila največ novih članic med 1. januarjem in 20. majem. Tri in pol meseca imamo časa.

Veseli me, da Minnesota tako lepo napreduje, da ima največ podružnic. To pomeni, da nismo tako zmrzle kot kaže toploter. Mrs. Annie Trdan, Chisholm, Minn., želim mnogo sreče pri ustanovitvi podružnice, posebno, da bi dobila razpisano nagrado \$10,00 za največjo novo podružnico.

To se lahko zgodi, kajti Chisholm je velika slovenska naselbina. Treba je samo, da ji članice gredo na roko.

Nekaj se pri naši podružnici ne ujema. Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu, Zarja pa izide par dni pozneje. Pridite na sejo, da se pogovorimo, da bi predstavile sejo na poznejši čas v mesecu.

Pozdrav vsem članicam SŽZ.!

Tillie Robertz.

PODRUŽNICA ŠT. 11 SŽZ., EVELETH, MINN.

Neizprosna smrt je to pot pretrgala nit življenja naši članici Gertrude Boitz. Pokojnica je bila rojena v vasi Ponikve, fara Dobrenolice, Dolenjsko. Bila je dobra krščanska žena. Priporočamo jo v molitev in blag spomin.

Na seji dne 5. januarja se je sprejel predlog, da vsaka članica plača 25c v blaginjo in to v pokritje stroškov, ki so nastali v kratkem času vsled smrti naših članic. To velja brez izjeme za vse članice naše podružnice.

Meseca maja se bo vršila konvencija SŽZ. zato je potrebno, da se udeležujete sei, da lahko razmotrivamo o pravih. Potrudimo se na tudi, da pridobimo kar več novih članic. Čeravno nimamo upanja za prvenstvo, vendar moramo vedno stati na straži kot dobri vojaki in delati za korist organizacije.

O našem listu Zarja nai omenim, da je res nekaj lenega. Vse ga spoštujete in rado čita. Zadnjič mi je rekla prijateljica: “Ko boš gotova z Zarjo, dai io čitat tudi meni.” Vidno je, da ima list dobre sotrudnice in dopisovalke, urednica pa da za njo svojo energijo. Zato vam veselo kličem: Le pogumno napre! no začrtani poti! Ne ustrašite se malenkosti!

Pozdrav članicam SŽZ. in čitateljem Zarje!

Jennie Ozanich.

PODRUŽNICA ŠT. 13 SŽZ., SAN FRANCISCO, CAL.

Malo se sliši iz zlate Kalifornije, zato sem se namenila, da se oglašim in omenim, kako se imamo tu.

Kot pri drugih društvih, smo tudi pri podružnici št. 13 imele letno sejo in se je izvolil odbor. Ko sem bila predlagana za predsednico in tudi izvoljena, sem se začela kar tresti. Ne vem ali od strahu ali skrbi. Pa reče Mrs. Kramer, ne bodi

v skrbah, ti bom že jaz pomagala. Na vzhodu imajo tudi pomoč, namreč lizo, ki jim pomaga, nihče pa ne pride učen na svet. Tako sem se potolažila in prevzela to delo.

Naj omenim, kako smo dokončali staro leto. Sestra Kramer je priredila "party" za svojo hčerko, ker to je njen rojstni dan. Njena hiša se je spremenila v dvorano, vsega je bilo dosti, jesti in piti in tudi godbe ni manjkalo. Mr. Kurnick je vlekel meh, da je imel žuljeve roke. Že dolgo ni bilo toliko veselja. Ko je prišel čas, da smo se razšli, smo se začele pogovarjati, kaj bomo skuhanje za prvi dan v letu. Pa se oglasi Janš od sv. Jošta in reče: "Bujo skuhajte, tudi jaz pridem na kosilo." Z veseljem srcem smo se razšli, me žene smo se podale pa "bujo" kuhati. Zagotavljam, da bo boljša, kakor je bila Tonetova ali Juretova. Ako ne verjamete, jo lahko pridete pokusiti; če pa hočete se naučiti jo kuhati, se pa obrnite na podružnico št. 13.

Opozarjam članice, da se bolj redno udeležujejo sej, posebno vsake tri mesece, ker po seji bomo imele "Social Party" ali prigrizek.

Sesterski pozdrav!

Mary Daychman, preds. podr. št. 13.

PODRUŽNICA ŠT. 13 S.Ž.Z., SAN FRANCISCO, CAL.

Vsem članicam se naznanja, da bomo imele na seji meseca marca malo razvedrila. Pripeljite seboj tudi vaše prijateljice. Povejte jim, da je zelo dobro biti članica SŽZ. Poleg članic imamo tudi našo dobro poznano "lizo", pa še "Willie" se nam ponuja. Tukaj imamo pa tudi "Dumb Doro", ki na vsak način hoče biti zaveznica "Lizike" in "Willieta" in dobrotnica SŽZ. V kolikor jaz poznam "Lizo", "Willieta" in "Dumb Doro", jih bo poslednja posekala pri vsej svoji tihoti. Torej Liza in Willie le na plan za prihodnjo konvencijo, imate prednost, "Dumb Doro" bo le vesela, ko vas bo srečala.

Ako imajo pri podružnici št. 19 tudi zaveznika, kakor pri št. 10, jim pa jaz obljubim za nagrado kalifornijčana, zakar so me vprašale, ker za vse dobrotnike SŽZ. imam posebne nagrade, ako ne drugega, pa obljube, kot Ribničan.

Pozdrav vsem članicam SŽZ., Lizi, Willietu in Dumb Dori pa kličem: Na svidenje!

Bara Kramer, tajnica podr. št. 13.

CLEVELAND, O.

Cenjena urednica:—Najprvo želim Vam in vsem članicam naše Zveze prav srečno in zadovoljno leto 1930. Želim, da bi se v tem letu bolj med seboj spoznale in tako druga drugi pomagale do boljšega napredka.

Pri nas v novi Ljubljani imamo podružnico SŽZ. št. 14. Pri tej podružnici so same "fejst" žene in dekleta, pridne, luštne in prijazne. Oh, pa kako! Naše članice nikdar ne pozabijo na svojo bolno sestro, obiščejo jo in ji tudi kupijo primerno darilo. Samo mene se nobena ne spomni. Že od 16. januarja me srce boli,

zakaj, pa ne bom opovedala, ker bi mi marsikatera privoščila in bi rekla: prav je, zakaj se pa skregaš in si tako ošabna, ali misliš, da si sama? Jaz sem pri naši podružnici par mesecev in se mi jako dopade, posebno zdaj, ko so mi članice dale ob novem letu "stolček". Jaz sem bila tega tako vesela, da en teden še spala nisem od veselja, kajti težko je priti do tako imenitne stopinje. Pa naše članice nam držijo, zato so me pa izvolile. Vsem stokrat Boglonaj!

Naše društvo je sklenilo na zadnji seji, da bomo imele 16. februarja v Društvenem Domu na Recher Ave. maskaradno veselico. In "prajzi" pa kakšni! Maske bodo dobile jako lepa darila. Prva nagrada bo lepa električna svetilka in druga nagrada bo "toilet set", pa ne smete misliti, da bo kaj navadnega, ampak ta pravi toilet set. Bo še več drugih nagrad, tako da se bo vredno malo našemiti. Sodniki bodo pošteno sodili; le pripravite in pridite vse, ne bom Vam žal. Kakor sem čula, bo za glavnega sodnika naš sosed z Rožnika — Jaka, če ga poznate, in še nekaj drugih fejest fantov.

No, pa če verjamete al' pa ne — vstopnina bo pa samo 25c, ker so sedaj pri nas v novi Ljubljani nekaj slabi časi. Pa naš ljubljanski župan je rekel, da bo kmalu boljše.

Torej na svidenje članice od naših sosednih podružnic, ne bo vam žal, če nas obiščete na Recher Ave. Če bom jaz dobila kakšen "prajz", Vam bom že drugič poročala.

Lepe pozdrave vsem članicam naše Zveze, Vaša udana

Marjanca Kuharjeva, članica št. 14.

NOTTINGHAM, O.

Kakor razvidim, vse zelo rado čita naš list Zarja. Zares, v listu je veliko lepega, zanimivega in podučljivega. Samo eno napako ima in to je, da je premajhen; finančne razmere pa ne dopuščajo več kot toliko. Zato je treba pomoči od podružnic in posameznih članic, da bi se naš list Zarja nekoliko povečal. V slogi je moč. Pokažimo, da smo za razširjenje katoliškega lista.

Ko sem dobila januarsko številko našega lista Zarja, sem videla, da je spremenjena barva. Želim, da bi v prihodnjem novem letu (ako ne prej) bila spremenjena tudi velikost.

Kot članica podružnice št. 14 se obračam do vseh podružnic, da bi se nekaj ukrenilo za razširjenje našega lista "Zarja". To bi bil lep vzgled slovenskih katoliških žena in deklet. Pokažimo moč SŽZ. Pregovor pravi: "Zrno do zrna pogača, kamen do kamna palača."

Seveda pri podružnici št. 10 bodo lahko največ naredile, ker jih je že pol tisočaka, ampak druge manjše podružnice se ne smejo ustrašiti, torej — let's all start it at once!

S pozdravom!

Anna Slopko, članica podr. št. 14.

NOTTINGHAM, O.

Cenjene sestre podružnice št. 14! V dolžnost si štejem, da se vsem skupaj

prav iz srca zahvalim za poslano mi božično darilo. Nisem pričakovala kaj takega. Mislim, da so že vsi pozabili name v moji čez šest mesecev trajajoči bolezni. Zelo sem bila presenečena, ko sem na Božič zvedela, da so se sestre naše podružnice spomnile tudi svojih bolnih sester. To, kar ste storile zame, nadkriljuje vse drugo.

Sprejmite še enkrat srčno zahvalo vse, ki ste mi naklonile to darilo, posebno pa sestra Ivanka Punčoh.

Sosesterski pozdrav!

Helena Kaučič.

PODRUŽNICA ŠT. 17 S.Ž.Z., WEST ALLIS, WIS.

Cenjeno uredništvo Zarje:—Da ne boste mislile, da tukaj v prijaznem kraju West Allis spimo, ker se nič ne oglasimo v našem priljubljenem listu Zarja, sem se jaz namenila napisati par vrstic in poročati, da se še gibljemo, samo bolj počasi. Vzrok temu je slabo vreme. Kakor hitro bo solnce poslalo na zemljo bolj tople žarke, upam, da bomo tudi me bolj agilne in pridobile več novih članic.

Pred kratkim smo priredile veselico v korist naši blagajni. Štejem si v prijetno dolžnost, da se na tem mestu prav lepo zahvalim vsem članicam, ki ste bile tako pridne pri delu, posebno pa tistim, ki ste darovale razne reči v ta namen. — Lepa hvala pa tudi vsem, ki ste se udeležili in s tem pripomogli do tako lepega uspeha.

Vsem tistim članicam, ki niste bile navzoče na naši glavni seji meseca decembra naznanjam, da je bil za tekoče leto izvoljen sledeči odbor: Predsednica Josephine Schlosar, podpredsednica Elizabeth Sedlar, tajnica Jennie Windishman, blagajničarka Mary Sorčić, zapisničarka Josephine Imperl.

Naznanjam tudi, da se bodo naše redne seje vršile od sedaj naprej vsako drugo nedeljo v mesecu. Ne pozabite na to. Prosim Vas, cenjene sestre, da se redno udeležujete naših sej. Seja meseca januarja je bila precej dobro obiskana. Lepa hvala našemu č. g. župniku R. Potočniku za oznanilo v cerkvi. Pri naši podružnici je sedaj res bolj živahno; nove članice se vedno priglašajo. Le s pogumom naprej, da popravimo, kar smo zamudile.

Na seji dne 12. januarja smo ustanovile tudi sportni keglarski klub. Naš namen je ustanoviti tudi izobraževalen klub, na pr. šivalni in kuhinjski, zato pa rečem: Pozor, slovenske žene in dekleta! Pridružite se k podružnici št. 17. Več ko nas bo, lažje bomo ukrenile kaj več v korist in napredek SŽZ.

Sosesterski pozdrav gl. uradnicam in vsem članicam SŽZ.!

Jennie Windishman, tajnica podr. št. 17.

PODRUŽNICA ŠT. 19 S.Ž.Z., EVELETH, MINN.

Ob času ko to pišem, imamo na Evelethu tako burjo, da bi celo mesto odneslo, ko bi tako trdo ne stalo. Pa se nič ne bojimo, vedno delamo, posebno, kadar gre za koristi naše podružnice. Ker

je ravno predpustni čas, smo na zadnji seji sklenile, da priredimo maškarnado veselico dne 23. februarja in sicer v City Auditorium. Vabljen este vse članice, da pridete na veselico in da pripelжете seboj tudi vse svoje prijatelje in znance. Vabim pa tudi iz drugih naselbin, da bi prišli in se z nami povsili. Naša podružnica je še vedno dobro postregla in upam, da bo tudi sedaj. Najboljšim maskam se bodo razdelile nagrade. Vstopnina bo za moške 50c, za ženske 25c. Pridite vsi, ne bo Vam žal.

Josephine Rozinka, tajnica podr. št. 19.

**PODRUŽNICA ŠT. 24 S.Ž.Z.,
LA SALLE, ILL.**

Naznanjam, da smo pri naši podružnici zgubile v kratkem času kar dve dobri članici. Nemila smrt nam jih je vzela iz naše srede. Imena umrlih sester: Mrs. Agnes Cojnik, stara 58 let in Mrs. Agnes Tomazin, stara 62 let. Bili sta najbližji sosedni in družabni članici SŽZ. Obema smo podarile vence v zadnji pozdrav in za vsako plačale po eno sv. mašo. Vsem sosestram jih priporočam v molitev. Njima pa kličem: Počivajti v miru in večna luč naj vama svetli!

Mary Furar, tajnica podr. št. 24.

**ZOPET DOKAZ DOBROTE S.Ž.Z.
PITTSBURGH, PA.**

Drage sestre:—Najprej se vam lepo zahvalim za ček \$25.00, ki ste ga poslale pred božičem kot dar mojim otrokom. To je bil že drugi ček v letu 1929.

Svetujem vsem tistim, ki še niso pri Zvezi, da stopijo k podružnici št. 26, ker nobeden ne ne, kako je ta organizacija dobra, kakor tisti, ki je že prejel darove v sili in pomanjkanju. To je društvo, ki otira v boleznih in pomanjkanju sirotam solze. Čast taki organizaciji. Lahko bi ji dali ime "društvo usmiljenja". Drage žene, vdove in dekleta v Pittsburghu! Še enkrat svetujem vsem, katere še niste pri tej organizaciji, da takoj pristopite, ker ne veste, kaj vas čaka. Jaz nisem še niti eno leto članica, pa so moji otroci dobili \$55.00, prvič \$30.00, drugič \$25.00. Jako so bili veseli in so me povpraševali: "Mama, kje si to dobila?" Jaz sem pa od veselja jokala.

Še enkrat hvala in čast vsem, katere so se toliko trudile, da so prirejale veselice in igre. Hvala tudi vsem onim, ki so se udeležili in s tem pomagali v ta sklad. Hvala in čast Mrs. Widina, ki je prva začela delati za to podružnico. Ljudje so bili zoper in ona je obupavala, vendar njeno dobro srce ni dalo miru, dokler se ni izpolnila njena želja.

Še enkrat izrekam hvalo jaz in moji otroci in vam želimo največjo srečo v novem letu!

Sosesterski pozdrav!

Mary Dekleva.

**PODRUŽNICA ŠT. 26 S.Ž.Z.,
PITTSBURGH, PA.**

Naznanjam vsem članicam, ki niste bile navzgoče na letni seji, da so bile izvoljene sledeče urednice za leto 1930: Predsednica Mary Balkovec, podpredsednica

Anna Katušin, tajnica in zapisničarka Magdalena Widina, pomožna tajnica Mary Krese, blagajničarka Barbara Gasper. Nadzornice: Anna Bubanovich, Johanna Česnik, Katarina Plantan. Svetovalka Katarina Bubaš. Seje se bodo vršile vsaki drugi četrtek v mesecu v Slovenskem Domu na 57th & Butler Sts.

Opozarjam vse one članice, ki še niste poravnale svojih zaostalih asesmentov, da to takoj storite. Ako ne morete priti na sejo, pa lahko plačate na domu tajnice ali blagajničarke.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da se kupi iz naše blagajne za cerkev Marije Vnebovzete tri oltarne prte brez ozira na to, koliko stanejo, hrvatski cerkvi sv. Nikole v Millvale, Pa., se pa daruje \$10. Upam, da boste s tem vse zadovoljne.

Nadalje je bilo sklenjeno, da se ustanovi Mladinski oddelek. Matere, katere imate hčerke, ki so dovršile osemrazredno šolo, pripeljite jih na prihodnjo sejo, da si ustanovijo svoj Mladinski oddelek. Ako jih bo dovolj v Mlad. oddelku z našim aktivnim oddelku, potem jim ustanovimo Orla, oziroma Orlice. Drage sestre! To je pa sedaj na Vas, ležeče, ki imate hčere. Več o tem se pogovorimo na prihodnji seji dne 13. februarja. Pridite toraj na sejo. Morebiti Vam še ni znano, da smo ustanovile keglarsko ligo (Bowling Team). Pridite torej in pristopite v to ligo. Že sedaj imamo več dobrih keglark, nekatere delajo same štrajke, nekaterim pa sfrčijo krogle v graben. Prvikrat smo naredile dobro, prihodnjič bo pa izvanredno dobro.

Kot tajnico me veže dolžnost, da se zahvalim vsem onim, ki so nam pomagale pri prireditvi naše igre in veselice dne 28. novembra 1929, posebno našim igralkam, ki so svoje vloge tako fino izvršile, kakor bi jih igrale vsaki dan. Lepa hvala tudi Mr. Ivanu Veroga in Mr. Franku Sumich za trud in delo, ker sta nam veliko pomagala.

Sosesterski pozdrav do vseh članic S.Ž.Z.!

Magd. Widina, tajnica podr. št. 26.

CALUMET, MICH.

Cenjena urednica Zarje:—Od naše podružnice že par mesecev ni bilo nič slišati, zato sem se namenila, da zopet kaj poročam od nas.

Prvo vam moram naznaniti, da se je naša tajnica, sestra M. Saitz, naveličala samovati in si je poiskala druga. Gosp. Louis Gazvoda, vdovec z Oak ceste, je postal nje žrtev in, ker je bila tudi ona vdovica, spadata ravno prav skupaj. Poroka se je vršila v soboto, 11. jan., in veliko njih znancev in prijateljev se je zbralo, da jim voščijo srečo in blagoslov v novem stanju.

Teden prej smo članice naše podružnice imele "shower" na našo tajnico. Da smo se prav dobro zabavale, tega, mislim, da mi ni treba še posebej poudarjati. Zabava je trajala pozno v noč in povedale smo si marsikako "špaso".

Naša podružnica vedno bolj raste. Še veliko je tukaj naših žen in deklet, ki bi morale spadati k nam; počasi upamo vse

pridobiti. Na zadnji seji smo imele tudi volitev urednic za tekoče leto. Volitev je izpadla tako, da so ostale vse stare v uradih.

V zadnji številki Zarje sem čitala članek urednice, ki se nanaša na triletnico obstanka naše organizacije. Ko pomislim, kako so nekateri tedaj zmajevali z glavami, češ, iz te moke ne bo kruha, si ne morem kaj, da ne bi dala priznanja našim delavnim ženam, katere se niso zdale truda ter niso poslušale raznih pesimistov, kateri so jim odsvetovali pričetek Ženske Zveze. Žene so zmagale, skeptiki so se pa skrili v kot. Upam, da bomo petletnico prosilev s pet tisoč članicami.

Mary Chesarek.

AURORA, ILL.

Cenjena sosestra urednica:—Zarja izvrstno napreduje; le škoda, da ne izhaja štirikrat na mesec. Neki mož se mi je celo izrazil: "Zarja je najlepši list, kar jih imam." Resnično, me smo lahko ponosno na njo. Prihodnji konvenciji bi priporočala, da ukrene tako, da bo vsaj dvakrat na mesec izhajala.

Pozabiti pa ne smem na "Lizo". Kakor se sliši, bo šla na dolgo pot — na konvencijo. Kaj pravite vse tiste, ki se boste vozile z njo, da bi naredile mali ovinek in bi se ustavile v Aurora, Ill. — Slovesno vam obljubim, da dobi "Liza" šopek rudečih nageljnov ali pa podpore za nadaljno pot. Poletna vročina naj vas ne straši, ker če pridete, bomo šle k potoku pod košata drevesa in vse slabosti vas bodo minile.

Sosesterski pozdrav do vseh članic S.Ž.Z.!

Frances Kranjc, 807 Aurora Ave.

**PODRUŽNICA ŠT. 37 S.Ž.Z.,
GREANEY, MINN.**

Tudi jaz želim dobiti prostora v listu Zarja.

Naša podružnica je še mlada, mislim najmlajša od vseh. Se bom pa jaz najprvo oglasila. Dobila sem že par števil "Zarje" in sem vse prečitala. Se mi jako dopade in sem vesela in zadovoljna, da znam slovensko čitati in pisati, kar so me moja mama naučili. Ali moje mame ni več, so umrli, kmalu bo dve leti. Bom pa jaz se potrudila, da bodo vsa dekleta postale članice. Jaz imam tudi lizo; ko bo bolj toplo, bom pa jaz pobrala odbornice naše podružnice, pa bomo šle deset milj daleč za novimi članicami. Če le Bog srečo da, ne bo podružnica št. 37 štela najmanj članic.

Pozdrav v imenu članic.

Marie H. Flake.

POZOR SLOVENKE NA CHISHOLM, MINN.

Dne 12. januarja smo ustanovile podružnico SŽZ. za Chisholm, Minn. Vsaka zavedna katoliška Slovenka bi morala spadati pod okrilje te organizacije. Zato ste uljudno vabljeni, da se udeležite naše prihodnje seje, ki se bo vršila dne 12. februarja ob pol osmi uri zvečer v Recreational Bldg.

Sesterski pozdrav!

Anna Trdan.

FINANČNO POROČILO S.Ž.Z. ZA MESEC DECEMBER 1929.

Podružnica:	Mesečnina:	Nar. Zarje:	Pristop.:	Izkaznice:	Knjižice:	Znaki:	Skupaj:	Članic:
1. Sheboygan, Wis.	\$ 12.45	\$8.30	—	—	—	—	\$20.75	83
2. Chicago, Ill.	11.25	7.50	\$0.50	\$4.50	\$0.15	—	23.90	75
3. Pueblo, Colo.	15.30	10.20	—	25.40	—	\$27.30	78.30	102
4. Oregon City, Ore.	5.70	3.80	—	—	—	—	9.50	38
5. Indianapolis Ind., November	7.95	5.30	—	—	—	—	13.25	—
Indianapolis, Ind., December	8.10	5.40	.50	—	—	—	14.00	54
6. Barberton, O.	8.70	5.80	—	.25	—	—	14.75	58
7. Forest City, Pa.	6.30	4.20	—	—	—	—	10.50	42
8. Steelton, Pa., November	4.65	3.10	—	—	—	—	7.75	—
Steelton, Pa., December	6.00	4.00	4.50	—	3.00	3.00	20.50	40
9. Detroit, Mich.	7.65	5.10	—	—	—	—	12.75	51
10. Collinwood, O.	70.80	47.20	5.00	—	—	—	123.00	472
11. Eveleth, Minn.	19.05	12.70	2.00	—	—	—	33.75	127
12. Milwaukee Wis.	10.05	6.70	—	5.75	—	—	22.50	67
13. San Francisco, Cal.	9.45	6.30	—	—	—	1.30	17.05	63
14. Nottingham, O.	33.60	22.40	.50	11.50	—	—	68.00	224
15. Newburgh, O.	18.15	12.10	1.50	—	.45	—	32.20	121
16. So. Chicago, Ill.	9.15	6.10	—	—	—	—	15.25	61
17. West Allis, Wis.	4.20	2.80	.50	—	.15	—	7.65	28
18. Collinwood, O.	4.50	3.00	.50	.75	.15	—	8.90	24
19. Eveleth, Minn.	22.35	14.90	—	25.00	.15	—	62.40	149
20. Joliet, Ill.	43.05	28.70	.50	12.25	.30	—	84.80	287
21. West Park, O.	5.10	3.40	—	—	—	—	8.50	34
22. Bradley, Ill.	3.15	2.10	—	—	—	—	5.25	21
23. Ely, Minn.	9.30	6.20	3.50	—	1.05	—	20.05	62
24. La Salle, Ill.	13.80	9.20	—	19.75	—	—	42.75	92
25. Cleveland, O.	40.35	26.90	4.50	44.50	1.35	—	117.60	268
26. Pittsburgh, Pa.	19.80	13.20	3.00	9.50	—	—	45.50	132
27. North Braddock, Pa.	7.65	5.10	—	12.50	—	—	25.25	51
28. Calumet, Mich.	12.90	8.60	1.00	—	.45	—	22.95	86
29. Broundale, Pa.	2.40	1.60	—	—	—	.65	4.65	16
30. Aurora, Ill.	2.85	1.90	—	—	—	—	4.75	19
31. Gilbert, Minn.	8.55	5.70	.50	—	—	—	14.75	57
32. Euclid, O.	7.50	5.00	.50	.25	.15	—	13.40	50
33. New Duluth, Minn.	2.55	1.70	—	—	—	—	4.25	17
34. Soudan, Minn.	3.45	2.30	.50	4.50	.75	—	11.50	23
35. Aurora, Minn., November	1.35	.90	—	—	.30	—	2.55	—
Aurora, Minn., December	1.35	.90	—	—	—	—	2.25	9
36. McKinley, Minn.	4.95	3.30	3.50	—	1.05	—	12.80	33
37. Greenev, Minn.	1.80	1.20	.50	1.65	—	—	5.15	12

Skupaj\$487.20 \$324.80 \$33.50 \$178.15 \$9.45 \$32.25 \$1 065.35 3148

Obresti na bankah do 31. decembra 1929 202.29

Skupaj\$1,267.64

Preostanek v blagajni 30. novembra 1929 10,640.78

Skupna svota\$11,908.42

Stroški:

Prenešeno v tiskovni sklad "Zarje" za november\$306.40

Prenešeno v tiskovni sklad "Zarje" za december324.80

Upravninski stroški98.24

Tiskovina14.50

National Council of Catholic Women, članarina10.00

Skupni stroški meseca decembra\$753.94 753.94

Preostanek v blagajni 31. decembra\$11,154.48

Denar je naložen sledeče:

The North American Bank, Cleveland, O.....\$ 3,087.59

Bank of Sheboygan, Sheboygan, Wis.2,042.72

The Internat'l Savings & Loan Co., Cleveland, O.....1,015.69

Kasnar American State Bank, Chicago, Ill.1,045.67

The San Francisco Bank, San Francisco, Cal.1,010.62

The Joliet National Bank, Joliet, Ill.1,000.00

Na čekovnem računu1,952.19

Skupaj kot zgoraj\$11,154.48

JULIA GOTTLIEB, glavna tajnica.

HOW'LL WE DO IT?

The Slovenian Ladies Union campaign for new members is a healthy sign of the organization's initiative. In the strenuous competition now found among Slovenian organizations modern methods must be utilized to keep up with the best in the field and not a moment's relaxation may be permitted. However, in the heat of the effort to gather new members into the fold one vital factor may be overlooked, and that is the necessity to keep those with you whom you already have in the organization.

An organization must not only gain new members, but it must keep them. What good will it do the Slovenian Ladies Union to gain 5,000 members before the next convention takes place if it is to lose them within a year?

Especially the younger members are an uncertain quantity. On the spur of the moment and under parental urging they will allow themselves to be talked into joining the organization by some enthusiastic and hard working member. Then slowly comes the awakening. They attend a meeting or two and find that for some reason they are entirely out of their element there. They are not interested in the discussions for several possible reasons. For one, the attendance at the meeting is largely composed of older women and the younger member is completely lost among them. Her viewpoint on things is likely to be so vastly different from theirs. They talk of matters of which she has but the slightest knowledge. She is born in America; is infused with American ideals; whereas their viewpoint is that of the immigrant, hers is apt to be that of a young American. Perhaps she does not speak up lest she show her ignorance of it and expose herself to ridicule.

This possibility is more general than is commonly supposed. Few of the Slovenian girls of the second generation speak their mother tongue fluently and of the third generation almost none. How can they be expected then to get into the spirit of the meeting and take part in the discussions?

In time the girl could be trained and developed into having a love for the ideals of her Slovenian ancestry and for those of the Slovenian Ladies Union, and it will then be no task to attract her to the meetings. But by the time this painstaking and patient process takes place she will have grown cold and that first experience of hers will forever frighten her away from them. Even then she will probably not wish to drop her membership because of the benefits she knows she will derive from it, and she will continue sending her dues by some other member of the lodge. She is not yet lost to the organization, but that per-

sonal feeling of being a unit of the great Slovenian Ladies Union in America is destroyed and she is at best but a passive member who will not hesitate to drop at the slightest inclination.

How then to remedy this condition, the existence of which no one of ordinary common sense will deny? It is a condition of grave aspects and holds the future life or death of the S.L.U. in its hands. Sooner or later the elder generation will have gone and the reins of the S.L.U. will remain in the hands of this younger element, the element which must be held in the ranks of the S.L.U. now with every means at its disposal.

The young Slovenian girls then will not speak the Slovenian language. Restriction of immigrants will keep new blood from coming in. Contact with outside influences, intermarriages and lack of common contact with their own kind may even cause their pride of being Slovenians to die within them. An organization like the S.L.U. will be the greatest factor in keeping this feeling kindled in their hearts, but it will be hard to get them under its banner unless it already has others like them to show an example.

The S.L.U. must get them now while the task is much easier, but what is more it must hold them and also those it already has. The writer of these lines feels confident that every Slovenian girl who has any of the spirit of her ancestors in her veins will not hesitate to enroll in the ranks of the S.L.U. when asked. But what if she comes to believe that she is out of place in it? What must we do to make her feel as one of its cherished members?

What is your idea of a solution to the confronting problem, kind reader? I beg suggestions to be sent in and presented to the reading members through the medium of the newly created "MAIDEN'S REALM." —S.L.U. Booster.

IS IT WRONG TO BE HAPPY?

Except among the young, how few happy faces you see in the passing throng! Middle-aged people seem convinced of the duty of looking sad and gloomy; their faces mirror forth the idea that life is indeed a stern discipline, and nothing else.

Some people are full of a disapproval of so many interests and activities and simple pleasures that they sour into disapproval of themselves and the whole scheme of things. Scot though he was, Robert Louis Stevenson revolted at Scotch Puritanism: "One thing, indeed, is not learned in Scotland," he said, "and that is the way to be happy. Yet that is the whole of culture and perhaps two-thirds of morality."

At least it is the better part of culture, and its essential virtue is seen in the fact

that it leads along the open road to kindly associations, simple pleasures and thankful hearts.

It is not to find happiness, but to be happy with what we find. The gift is with you, to be nurtured in your own way, after your own heart and in harmony with your own individuality. If you fail to realize it, though you be rich and honored, you have missed something in your living. You have not quite fulfilled yourself.

A PLEASING PLUMPNESS.

If you're nervous, quick-moving, quick-tempered and wasteful of energy, you'll often be thin in spite of food. If you're quieter, more slow-moving and placid, you'll likely be plump in spite of exercise. You can, if you know yourself at fault, curb your temperament a bit and add or subtract a few pounds.

It is almost always safe enough, if you're a bit overweight, to cut down on candy and between-lunches, to drink more water and to eat more vegetables and take more walks. This is all constructive.

It is never safe to attempt vigorous exercises or reducing methods, such as diet fads without a doctor's supervision. You may permanently injure your health by such attempts and they are foolish anyway. For if you're not much overweight, why make yourself so miserable; and if you are overweight and lost lots of pounds by such radical means that you go around looking pale and anemic and peopless, what good can it possibly do to you or your looks?

Slenderness is often charming. It's even all right to be thin if that's your style, but universal skinniness is an overrated ideal. Please, some of you, be plump!

LOOK FOR BEAUTY.

The best means to conquer nerves and blues is to get outdoors. If you haven't time to go out, just for pleasure, use every little moment when on an errand or to and from business. See something, don't just hurry. Haste is a habit and in the end one hurries without the necessity of haste. There is beauty all around—a child, a bird or a flower, each will be reflected on your countenance.

One cannot be beautiful unless one has beauty of soul, and the soul sees things.

LONG SKIRTS AND BIG HATS.

Those long skirts, dotted Swiss dresses, wide brimmed straws—how young America snickered! But they're coming back!

The Cotton Textile Institute of American Farm Bureau Federation says so.

Mull and muslin (grandmother used to think there was nothing much better for a dress) are returning. Frocks of these

materials already are in vogue in Florida resorts, the farmers' wives were told last month by Miss Susan Bates, of New York, speaking for the institute.

Cotton may not sound so ritzy to young women who speak in terms of chiffon silk and such, but the institute revealed that one could pay good prices for cotton as well. A simple street dress bore a \$35 price tag, and \$125 for an evening gown is really nothing, Miss Bates said.

Styles determine the price, the institute pointed out. Cotton gowns created by well known designers command their price even as those in silk.

The uneven hemline was not much in evidence, but the dresses were long. Skirts for afternoon and evening wear were ankle length, but the sport and street dresses hung only three to four inches below the knees.

Prints were popular but plain colors were more abundant, with blue and "shrimp-pink" prominent. White was well shown and the institute exhibit indicated next summer would be another sun-tan season.

The exhibits of evening gowns drew such adjectives as "demure," "prim" and "sweet," but the word used in describing the sports garment was "snappy".

BRIDGE TRAGEDY.

She was a damsel fair to see;
A gallant bachelor was he;
He offered her on bended knee
ONE HEART.

A richer rival came in view;
Of maids he'd learned a thing or two;
He flashed before her eyes of blue
TWO DIAMONDS.

They married. Next a change of scene;
His love became a mere "has been";
He spent his time, he said, between
THREE CLUBS.

And so this once too-pampered bride
Forlorn, neglected, pined and died—
A quartet of grave-diggers plied
FOUR SPADES.

The moral is: Don't wed for gold.
A marriage bought is a marriage sold,
A loveless match is proved to hold
NO TRUMPS.

—T. J. McG.

CORRESPONDENCE

Eveleth, Minn.

Hello Girls (Especially members of Branch No. 19, S. L. U.)

This is my first letter in the "Zarja", and I hope that more girls will write. There is more fun reading letters from members of different branches, telling how they are getting along.

I hear that Minnesota is taking the lead in having the most branches of the Slovenian Ladies Union. Three cheers for Minnesota!

We are having a masquerade dance at the City Auditorium on Sunday, February 23rd. Prizes will be given away to the best masque, so don't forget to come masked—the more the merrier. You can be assured of good dance music.

Everyone from Minnesota and neighboring towns are cordially invited. The admission is 50c for the men and 25c for the ladies.

Since this is our first dance of the year, we are expecting a large attendance.

Looking forward to seeing you at the City Auditorium on Sunday night, February 23, I remain,

Miss Marie Penne,
(Trustee of Branch No. 19, S.L.U.)

CLEVELAND, OHIO.

How rapidly the seasons glide by! No sooner are we aware of the presence of one when we realize the approach of the next, and so Spring, Summer, Fall and Winter seem merely passing stages, filled with various experiences and incidents. The New Year into which we have just entered will be like other years in that we will watch for its coming eagerly and find that the twelve months are all too short a time for the service we desire to give. Perhaps it is well to reverse the thought that our lives are divided into years, the sum total of which equals time, for is not the real essence of time rather its promise of development and growth?

Beginning of each new year is a good time for forgetting some things and remembering others. It is a good time to take inventory of the things we want to carry from the old year into the new. It is a good time to forget the defeats, and grievances the failures, disappointments and heartaches of the old year. It is a good time to forget all the things we wanted to do and didn't and which might not have been good for us if we had. They are all past and gone, and, if we are wise, we will carry with us into the new year only the lessons of courage, patience and sympathy they taught us. The New Year will bring enough trouble of its own without carrying the old into it.

It is a good time to pledge the best within us to better, cleaner, kindlier living. It is a good time to attempt bigger tasks than we have ever tried before, to be cheerful and optimistic, to give our families and friends more of ourselves, if less of what money can buy. Above all it is a good time to be happy, to cultivate the singing heart within that radiates radiates happiness without. The simplest recipe for happiness is service, and the materials for happiness are all about us. They are the opportunities for kindness, for helping others and doing the little everyday tasks cheerfully. To accept whatever life offers with absolute confidence that faithful living brings its own reward in happiness and contentment is a wonderful gift.

This is the gift I wish for you the coming year and, through you, for all whose lives touch yours.

"With happy thoughts of the old year,
And happy hopes for the new;
May fortune treat you kindly
And life be good to you."

Albina Novak.

JEST JOTS

No Wonder.

Boyish Bob:—"Say, that fellow over there looks just like your brother."

"Sure, he is my sister."

* * *

At Once.

The average girl doesn't need a course in auto mechanics to know the best thing to do with a flat tire, is to give him the air.

* * *

Divinely.

Father: "Daughter, doesn't that young man know how to say goodnight?"

Daughter: "O, daddy! I'll say he does!"

* * *

Careful Parson.

"Do you, John, take this woman—," began the clergyman who was performing the marriage service.

"Don't you call me a 'woman'," interrupted the bride angrily. "I am a lady, I am!"

* * *

A Cold Country.

An auto flirt trailed a chic flapper several blocks and finally pulled in at the curb, hopped out and opened the door for her with a Chesterfieldian curtesy.

"Going north?" she inquired.

"Indeed, yes," he gushed.

"Well, give my regards to the Eskimos," she said, and hastened away.

* * *

Signals.

"I'm a woman of few words," announced the haughty mistress to her new maid. "When I beckon with my finger, that means 'Come!'"

"Suits me," replied the maid cheerfully. "And if I shake my head, that means 'Not coming.'"

* * *

Can You Beat it.

"Can you beat that?" she said to her husband.

And he took the rug out into the yard and beat it.

TILLIE'S RECIPES

Ponce De Leon Punch

Juice of 6 oranges

Juice of 3 limes

½ cup of sugar

3 cups of water

Few drops of extract almond.

Boil sugar and water together for 3 minutes. Cool. Add orange and lime juice. Shake well with 1 cup of shaved ice. Pour into tall glasses and grate a little orange peel over the top of each. (Four large portions.)

* * *

FRUIT PUNCHES

Florida Fizz

Juice of 6 oranges
Juice of 1 grapefruit
1 cup of sugar
3 eggs

Beat the eggs well, add fruit juices in which the sugar has been thoroughly dissolved. Shake with 1 cup of shaved ice until well frapped. Fill glasses $\frac{3}{4}$ full and fill to top with chilled ginger ale, or carbonated water. (Six portions.)

* * *

Orange Loaflet

3 cups of flour
4 teaspoons baking powder
 $\frac{1}{2}$ teaspoon salt
 $\frac{1}{2}$ cups light brown sugar
 $\frac{1}{2}$ cup of chopped orange rind
2 tablespoons orange juice
1 to $1\frac{1}{2}$ cups of milk
2 tablespoons melted butter.

Mix and sift flour, baking powder, sugar and salt. Add milk slowly and stir well. Add orange rind, juice and melted butter. Pour into diminutive bread pans. Let stand rise for 20 minutes. Bake from $\frac{1}{2}$ to $\frac{3}{4}$ of an hour in a moderate oven. Do not cut this bread until thoroughly cold. It will keep moist for days, and make a delicious accessory at tea spread with butter or cream cheese.

* * *

Tipperary Cookies

$\frac{1}{2}$ cup shortening or butter
1 cup sugar
1 cup milk
1 egg
3 cups flour
3 teaspoons baking powder
 $\frac{1}{2}$ teaspoon salt
1 teaspoon lemon extract.

Filling

1 cup sugar
2 tablespoons flour
1 cup chopped figs
1 cup boiling water
2 tablespoons lemon juice
1 cup chopped walnuts.

Make filling first; mix sugar, flour and figs, add boiling water. Cook until thick, when cold add lemon juice and nuts. Make cookie dough by combining shortening, sugar, egg beaten, and milk. Add dry ingredients sifted together and flavoring. Add more flour if necessary to make a soft dough for rolling. Roll very thin cut in desired shape, wet edges with cold water, put a teaspoonful of filling on half the pieces and cover with the others. Bake in a moderate oven. Time in oven 10—12 minutes. Temperature 300°.

* * *

SUPPER FOR SUNDAY NIGHT

Roumanian Meal Salad

Chill 1 cupfull of cold cooked meat (pork, chicken or veal, cut in cubes) with 1 cupful of thin peas. A quarter of an hour before serving, marinate the meat and peas in French dressing and return to the ice-box. Chop 1 cupful of walnut

meats in small pieces and add when ready to serve. Arrange on lettuce leaves; top with mayonnaise and a dash of paprika. Cut 2 hard-boiled eggs in slices and remove the yolks. Arrange the slices around the meats on the lettuce-leaves, and in the center of each egg ring place rings of sliced stuffed olives. Crumble the yolks, and sprinkle over salad. This hearty salad is almost a meal in itself. Served with toasted crackers, hot tea and fruit, it makes a most satisfying supper.

Tillie Robertz, Eveleth, Minn.

—o—

FOR THE HOME

To Remove Doughnuts from Hot Fat

Take them out with your ice pick. In this way you can easily remove two or three at one time.

To Polish Mirrors

Use crumpled tissue paper. This polishes well and does not leave lint, as most cloth does.

To Clean Gas Stove Burners

Take the burners out of the stove, brush them, and place them in a large pan. Pour over them boiling water to which you have added washing soda in this proportion: one-half pound to a gallon of water. Rinse and brush. Wipe with paper or cotton-waste. Put back and dry thoroughly by lighting the flame.

A Good Gargle

A good gargle can be made by dissolving common salt in warm water. Use this solution as strong and as warm as you can stand it.

Prevent "Mother" in Vinegar

To prevent "mother" from forming in vinegar, add one-half to a level teaspoon of salt to your cruet or bottle, depending upon the size of the container.

To Flavor Grapefruit

After the grapefruit has been cut in halves, the tough portion in the center removed, and the pulp separated, place an after-dinner mint in the center of each half. Chill and serve.

To Bake Potatoes Quickly

To shorten the time for baking potatoes, let them stand in hot water for fifteen minutes just before baking. Then put them into the oven. They will require only about half the usual time and will bake much better.

If Soup Is Too Salty

If soup is salted too much while cooking, place a damp cloth over the top of the kettle. The salt will evaporate and cling to the cloth.

To Remove Scorch Stains

If you scorch a white article while ironing, moisten a white cloth with peroxide and rub it on the scorched spot; then rinse with clear water. Do not use on colors as it will remove the colors.

To Clean White Furniture

Make a solution of baking powder dissolved in warm water, using a teaspoonful to a pint of water. Apply with a soft cloth; then polish with a dry cloth.

—o—

CRACKS

Wise and Otherwise

Judge: "Isn't this the fifth time you have been arrested for drunkenness!"

Old Friend Sot: "Don' ash me, I thought you'sh keepin' score!"

* * *

Bobby: "Come on, Freddy! Me and Jane 're gonna play mamma and papa. Wanta be the little boy?"

Freddy: "Naw — I wanta be the lawyer."

* * *

Golf Club Member (en route to club): "Want a lift caddy?"

Caddy (looking at the sky): "H'm, it looks like rain. I think I will wait for a closed car."

* * *

"Abie, what you mean by blaying mit matches on de sidevalk. Come right away in de store and blay mit 'em."

* * *

Mother: "Junior, you didn't wash your face this morning."

Efficiency Expert's Little Boy: "No, Mother. I heard you say we were going to have grapefruit for breakfast."

* * *

"Aren't you pretty young for a college man?"

"I ain't no college man. These are dad's pants."

* * *

Teacher: "Johnny, can you tell me what a hypocrite is?"

Johnny: "Yes, ma'am. It's a boy what comes to school with a smile on his face."

* * *

Farmerette: "I want a file, a pint of paint, some powder, a washer, and some hose."

Hardware Clerk: "Sorry, miss, this ain't no beauty parlor."

* * *

Jeweler: "If I were you, I would not have 'George to his dearest Alice' engraved. If Alice changes her mind, you can't use the ring again."

Young Man: "What would you suggest?"

Jeweler: "I would suggest the words, 'George to his first and only love!'"

* * *

A bashful young couple, evidently much in love, entered a crowded train.

"Do you think we can squeeze in here?" he asked, looking doubtfully at her blushing face.

"Don't you think, dear, we had better wait until we get home?" was the low, embarrassed reply.

SAILING THE SEAS

Big Paulo and little Gretchen ran up and down the beach, for salt breezes from the ocean would have nipped their hands and faces quickly enough had they stood still.

Suddenly Gretchen saw out over the ocean, a group of moving, glimmering lights.

"See, Paulo!" she shouted. "Lights! Is it a ship passing?"

"Aye," answered Paulo. "Would you like to pretend something, Gretchen?"

"Oh, yes, Paulo."

"All right, lass. We'll make believe many, many years have slipped away. We'll journey back thousands and thousands of years and look at ancient ships of many lands. Already now? All aboard!"

Paulo had been to sea once upon a time. He knew much of ships and sailor men, and as he stood pointing outward over the dark night sea he told Gretchen of the ships that you find here.

"See, Gretchen," began Paulo, "far out there on the sea, sails an ancient Grecian warship. One great orange-and-yellow sail in the center, one small one over the bow and one middle-sized one over the stern, carry it swiftly on its destructive errand. See the two sharp points on its bow. Those are to ram an enemy ship. Down inside the vessel, where you cannot see, are more rowers, all slaves chained to their places and forced to work hours without rest. A man with a whip walks back and forth among the slaves watching for any slow or lazy ones.

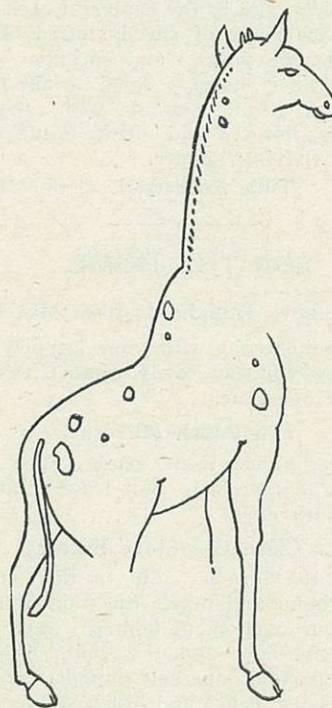
And what a strange, fantastic vessel is this next one! A Viking ship!

In one of these ships it is said, very daring adventures journeyed even before Columbus was born. See, it is steered by a huge oar fastened to the right stern side. You've heard of the starboard side? Long years ago it was the "steerboard" side or the side upon which the steering oar was placed. How splendid are the warriors' shields hanging in rows over the side of the ship! They look like large round buttons from a distance, but close by, you can see their beautiful designs.

"Go on, Paulo," whispered Gretchen, "oh, please go on. What ship is next?"

"Just appearing above the horizon," continued Paulo, "if you watch closely is a more splendid ship, the Venetian

HOW GOOD IS YOUR MEMORY?

Here is an unfinished picture. Can you finish it accurately?

—Harvey Peake.

Argosy. It is built of rarest woods and rigged with silken sails of gay and varied colors. Rich nobles and merchants spend hundreds of dollars trying to outshine their fellows in magnificent riggings. Galley slaves are again at work, not because their strength is needed, but because the merchants think that the more oars they can display, the finer will be their ship. On the forward deck we see a striped tent in which, perhaps, the merchant displays his most valuable wares or the nobleman who sails grandly in this, his floating palace, finds a pleasant shelter.

"What is this beautiful vessel sailing so swiftly, with sails full set, toward us? An American clipper, noted the world over for speed and dazzling spread of sails! Not silken sails but painted ones, but plain, strong, white ones of canvas that will catch and hold the most fickle breeze. See, Gretchen, this ship has cabins and it is built to cut through the water in record

time. No make-believe splendor about this one, but only strength and swiftness like the wind itself—one of the first ships to be built for long voyages.

"How different it is from the little Chinese Junk with awkward matting sails and lost sides inviting every wave to dash over them. John Chinaman doesn't care about his sails however. They are quite all right to carry his cargoes up and down the rivers. The breeze makes a strange musical sound as it plays against the strips of matting, and such heavy loads are carried that the little low ship travels very slowly and lazily along its way.

"And now comes a strange sight, indeed! The little sails over bow and stern are not in use at all. They seem to be there only in case they should suddenly be needed. A large wheel at one side of the boat turns over and over, pushing it on its way. Smoke rises in black clouds from a smokestack. It is the brave little Clermont,

plying its way along the river. Its steam power is so new and untried that it could not venture on the ocean, but it is proud to show this much of change and progress. Sometimes it must use its sails when the engine won't work just right, but wait, Gretchen, a few more years pass by and another ship looms before us.

"After thousands of years, the greatest ship of all comes gracefully steaming across the vast sea. It is big enough to carry five thousand people back and forth across the ocean. No sails can be seen on this great giant of today, for its engine power is great enough and sure enough to need no further help. While it used to take several months in a sailing vessel to cross the sea, it takes now only six or seven days, and sometimes less than that."

As Paulo finished talking, the moving lights of the ship they had seen, passed from view. The ocean was once more dark as far as he could see, and the wind was cold.

"Well, Gretchen, which of all those ships do you think you really saw sailing across the sea?" he asked.

But Gretchen was fast asleep, dreaming, no doubt, of them all, just as Paulo had told of them.

Trije rodovi.

DOGODKI IZ NEKDANJIH DNI.

Spisal Engelbert Gangl.

(Dalje.)

DELO se mu je, da ga gleda milost božja, ki ga je dozdej čuvala nezgod, ki mu bo odslej tem bolj varovala domačijo, ker je v nji zatrepetalo nežno, drobno in ljubko bitje — njegov edinec, njegov Jožek! In Zaviniščaku je bilo sladko, da bi se jokalo.

Tudi on je pil čez potrebo, zato mu je delovala domišljija bujnejše in smelejše. Čutil je, da se bliža njemu in ženi njegovi nova doba veselega življenja. Sedaj bosta vsaj vedela, komu bosta delala iz mraka v mrak. Ne bo jima več zaman lil znoj s čela v črno zemljo, ko jo bosta orala in sejala. Vse bo za Joška. Živina v hlevu in petelin na gnojišču in hruška na vrtu — vse bo za Joška. Tudi trtje bo njegovo, tisto lepo trtje na Veselici, ki se solnči vse dolgo leto in izsolzi jeseni polne sode žlahtne tekočine — tudi to bo njegovo.

Zaviniščak si je podprl brado z obema rokama in je gledal v prihajajočo noč. A ta noč se mu je zdela lepa in svetla, zakaj videlo se mu je, da se bliža iz dalje njegovemu domu mlada, doslej neznan mu sreča. Kako bo zdaj na njegovem domu vse živo in veselo, saj ga bo oživiljal njegov Jožek, ki bo pretaknil vsak kot, pregledal in prebrskal vse, kar je v hiši, ob hiši in na hiši. Pa zakaj ne bi? Saj bo vse njegovo!

“Pa bi zaprl okno, ker prihaja hladna noč,” ga je zaprosila žena s postelje.

Mož je ni takoj slišal. Preveč se je vdal razmišljanju. Zato mu reče žena še enkrat:

“Zapri okno, oče, ker je mrzlo!”

Zaviniščak se je zdramil, zaprl okno in pristopil k postelji. Babica je že prej odšla, in tako je bila sedaj v sobi rodovina sama. Oče je rahlo otipal glavico Joškovo, ki je bil že zadremal. V mesečni luči, ki se je v svetlem traku sipala skozi okno tja k postelji ter se raztapljala po nji kot srebrna tenčica, je bil videti speči Jožek enak angelčku, ki plava po oblakih in zadremlje v sijaju nebeških zvezd. Očetu so stopile solze v oči. Nežno je pokrižal z žuljavo roko svojemu edincu čelo, usteca in prsi ter se spustil ob posteljni stranici na kolena. Žena je sklenila roke na prsih, in njiju duši sta se dvignili v brzem, iskrenem vzletu tja gor nad plameneče zvezde.

II.

Ker ni imel Jožek niti koz niti oslovskega kašlja, se je brez vsake večje nezgode razvil v krepkega mladeniča. Ko je bil še čisto mlad in je v sami srajčki podil kokoši po dvorišču, se mu je seveda tuintam pripetilo kaj takega, kar je bilo vzrok joku in vpitju. Danes je padel v prah in se le s težavo dvignil pokonci, če mu ni pravočasno prihitela na pomoč mati; jutri se je opraskal ob meji, da mu je pricurrljala kapljica krvi izpod mehke kože. Pa to se zgodi vsakemu kmetiškemu otroku in te neznatne nepravilike so bile tudi za Joška brez posledic.

V Zavinkovcih niso imeli šole. Joškovega očeta pa so izučile izkušnje, da je dobro za človeka, če ne živi v sovraštvu z računstvom, pisanjem in čitanjem. Ker mu je bilo mnogo do tega, da bo sin lažje živel na tem svetu in uspešneje gospodaril in tržil nego on sam, in ker je tudi lažje utrpel pest srebrnil tolarjev nego njegovi sosedi in sovaščani, je dal sina Joška na stanovanje in hrano k prijatelju v Metliki, kjer so imeli šolo. Za to, ker je prijatelj v Metliki dajal Jošku streho in hrano, mu je Zaviniščak plačeval nekaj v gotovem denarju, nekaj ga je pa odškodoval za izdatke s krompirjem, vinom in lesom. In tako se je Zaviniščakov Jožek šolal v Metliki, se seznanil s pisanim in tiskanim pismom in z računsko umetnostjo, kolikor je je sploh lastne takim mladim učenjakom. A Jožek se je tudi nekoliko pogospodil. Ni mu bilo treba drsati bosonogemu za vihravimi telički po rosnih travnikih, nego s knjigami pod pazduho jo je vsako jutro krenil pred šolo, kjer je zdehal na toplem solncu, se podil z vrstniki in čakal, da je prišel postarni učitelj ter odpahnil vrata metliške šole, da so se vsuli vanjo bolj nepokoja nego učenja željni abecedarji.

Česar ni bilo opraviti pri Jošku izlepa, to je dognala brezovka, ki mu je tuintam zapela po zadnji oplati, da si je siromak zaželel tja nazaj v visoke Zavinkovce, kjer ne okušajo svobodni njegovi tovariši na zeleni paši hude brezove masti. Kadar pa ga je pobožala pohvalna beseda učiteljeva, mu je bilo ugodno pri duši, in čutil se je srečnega, da ga je poslal oče z doma bogatit se z učenostjo učilnice metliškega mesta.

In to mu je posebno prijalo: Zaviniščakov Joško živi v mestu med gospodo in gosposkimi otroki! Tu-

di to mu je laskalo, da je mogel včasih prelomiti vogal belega kruha ter ga dati pol lačnemu učencu, a pol svojemu lačnemu želodcu v tolažbo. Pa tudi to mu je delo dobro, da mu ni bilo treba nadlegovati učitelja, naj se usmili njegovega uboštva in mu podari, kar treba učencu, da ne lenari v šoli in, da more na domu zadostiti učiteljevim zahtevam. Če je kaj potreboval, mu je kupil njegov gospodar z denarjem, ki mu ga je dajal Joškov oče na razpolago.

Joško se je zazdelo, da je njegov oče petičen mož, zato se je pa čutil gosposkega. Njegovo gospostvo se je dvignilo do viška, kadar je obiskal svoj rodni dom, ki je prijazno počival v Zavinkovcih ter ponižno gledal dol po lepem svetu, razgrinjajočem se ob domači vasi v dolgost in širokost. Ponosno je stopal po vaških tleh, se pomilovalno oziral po svojih vrstnikih ali pa z rokami v žepu postal na domačem pragu ter pripovedoval zijavim otročajem, kaj in koliko se je že naučil v šoli. Vsa vrata in vse stene je popisal in porisal s kredo ter tako javno izpričeval svojo znanost. Njegovim staršem je vse to močno ugajalo, da niso imeli dovolj pohvalnih besedi za svojega sina.

Medtem, ko se je šolal Joško v metliški šoli, sta delala doma oče in mati s podvojenimi silami. Ljudje so že davno govorili, da se izpremeni Zaviniščaku vse v zlato, kar prime z rokami. In res je rasla njegova blaginja od leta do leta, a čim bolj se mu je kupičilo imetje, tem delavnejši in neutrudnejši je bil. Nikdar ni zaspal prve zore, nikdar legel pred trdo nočjo. Delo ga je veselilo in krepilo, a uspehi so ga navdajali z novimi močmi. Polje mu je bilo vzorno obdelano, vinograd krasno okopan in urejen, travniki sočni in bogati. Spomladi, ko je zarezal plug prvo brazdo v pognojeno zemljo, je mrgolelo po Zaviniščakovem posestvu vse polno delavcev, ki so mu pomagali pri delu ter si tako sami služili kruh. A ker je kupčeval Zaviniščak tudi z živino, vinom, lesom in zlasti s svinjami, je moral večkrat z doma, kamor se ni vrnil po mesec ali še po več dni. Kadar ga ni bilo doma, je imela žena dvojno delo: v hiši in zunaj nje. Ničesar ni hotela zaupati tujim rokam, zakaj znano ji je bilo, da se brez nadzorstva tuje roke rade polenijo ali pa gospodarjevega blaga primejo tako čvrsto, da ga več ne izpuste. In Zaviniščakova je vse to težko zmagovala: včasih bi ji treba bilo tisoč rok, a imela je le dve, ki sta ji ob neprestanih naporih začeli omagovati in si želeli počitka.

Samo nedeljske popoldneve sta si določila Zaviniščakova v odmor.

Četrto šolsko leto, odkar je bil Joško v Metliki, se je že iztekalo. In neke nedelje popoldne, ko je legel praznični mir na vso okolico, sta sedela mož in žena na pragu in molče gledala v dolino, kjer se

vrste ob visokem farnem zvoniku hiše metliškega mesta. Vse polno misli se je podilo po njiju glavah, a vendar so bile vse posvečene Jošku, vse vdane sanjam in nadejam o njega lepi bodočnosti.

Videlo se je, da bi Zaviniščakova rada začela razgovor. Pomela si je roke, prijela predpasnik, ga gubala in zopet vzravnavala. Končno je rekla: "E, bože moj! Stara sva že!"

"Stara sva že, stara," je ponovil mož in se ozrl vanjo, "saj sva že siva, in koža se nama je že nabrala v gube."

Kakor bi se hotel prepričati, je li res, kar govori, si je potegnil Zaviniščak z dlanjo po čelu in licih ter dostavil: "Da, da, leta so mi razorala lice!"

"In čim dalje je več dela, a vedno manj moči," je pristavila žena.

Potem je nekaj hipov molčala. Mehka sapica je šepetala nad Zavinkovci. Šuštel je med vejami stare jablane, ki je rasla pred Zaviniščakovo hišo. Po vejah so zorela osamela jabolka — zadnji plodovi pojemajoče moči suščega se drevesa. Sapica se je bila odločneje zapletla med stare veje in redke liste, jih zazibala, da so se vznemirili, ter odtrgala s konca jabolko, ki se je že bil vanje tam pri peclju zavrtal nadležni črviček. Jabolko je padlo z veje na tla tik pred gospodarja in gospodinjo. Ta se je sklonila k tlom, da bi pobrala odpadli sad, a jabolko se je zatočilo izpred nje po visečem svetu ter obstalo šele v cestnem jarku, koder je leno curljala kapnica.

"No, pa pojdi, kamor ti drago," je rekla žena ter sedla zopet nazaj na prag, "saj te ni škoda, gniloba piškava!"

"Pa vendar ga je škoda!" je menil mož. "Rajši ga vržem svinjam v korito, nego da bi tu na solncu in v vodi brez koristi zgnilo in se pogubilo."

To rekši, je Zaviniščak vstal, stopil do jarka, pobral jabolko, ga obrisal ob travo ter zopet prisedel k ženi.

"Na vse je treba paziti dandanes," je dejal ter premetal jabolko iz roke v roko.

"Ali se boš zdaj žogal?" ga je vprašala s smehom žena.

"Kaj bi se žogal, saj nisem dete," je odgovoril stari, se dvignil s praga in stopil na levo stran, kjer so stali njegovi svinjaki. Ko so ščetinarji začuli korake, so začeli kruliti in siliti z rilci v baltare.

"Nikar ne bodite sitne, ščetinaste pare," je govoril gospodar ter odprl baltaro. Pet, šest rilcev se je pokazalo iznad korita, ki so nemirno hlastali proti Zaviniščakovi roki. Ta je vrgla jabolko v korito, in vsi rilci so v hipu planili po sadu, ki je v trenutku izginil med močnimi zobmi. Zaviniščak je zopet zapahnil baltaro ter se vrnil k ženi.

(Dalje prih.)